

Ochi de vultur

Ionutz21

Ochi de vultur poartă cerul, trup de înger are luna
Foșnetul înțelepciunii, vântu-și scutură furtuna
Focul minții se aprinde însă eu m-arunc în ceață,
Sub armura mea de humă, detectez mișcări de viață.

Bate clopotu-n ogradă când ia naștere tăcerea,
Pleoapele îmi sunt haine, nu pot să-mi privesc durerea.
Visul s-a legat de chipul inocent bătut de soare,
Tresărind în toiul nopții lăcrimând a remușcare.

Anii au trecut firește sunt bărbat desprins de rele,
Rup cu dinții amintirea că vin timpuri și mai grele...
Mi-am legat de suflet arma cu o mie de cuvinte,
Să mă apăr de hingherii, care nu au leac de minte.

M-am retras din colțul legii și din patimile urii
Acum vreau s-alerg pe stradă, printre roadele căldurii.
Condamnat la existență într-o lume ireală,
Cer Divinului să-mi lase pana mea sentimentală.

Georgian Ionut Zamfira 25.04.2021